

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnishvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vojevita Evropa.

Leto, od katerega smo pred nekimi dnevi slovo vzeli, zapustilo je nam napredek, ki ni napredek v korist človeškemu razvoju. Napredek ta se je dogdil na polji, katero ne rodi, ampak zatira, ne pospešuje, ampak uničuje. V starem letu je rasla orožna sila evropskih velikih držav in razprostrila je po vsem kontinentu take vrhove, da pod njihovo senco hira produktivna moč, se znižuje blagostanje državljanov. V vladarskih krogih bila je vsa pozornost obnena na pomnoženje moči, s katerimi je mogče svoje koristi zastopati nasproti vnanjim nevarnostim. Pri tem je posnemala država državo, v tem je druga drugo jemala si za uzor. Naravna posledica tega je bila, da so v jednakej meri kopičili se stroški, ki so z jednako pezo pritiskali na gospodarski razvoj državljanov. Kontinent Evrope uživa oboroženi mir, a zato tiči globoko v državnih dešeti. Davkoplačevalci žrtvujejo velik del svojega z velikim trdom pridobivanega kapitala za obstoj držav, za obstoj, ki bi se dal ceneje vzdržavati, da ni držav, ki s prenapetimi svojimi inspiracijami vzbujajo nedoverje v svojo miroljubnost. Žrtvuje se pri tem dohodek poljedelstva, dohodek obrtnosti, ne množi se bogatstvo, množi se le proletarijat mej producenti. Jedini, ki se pri tem debeli, je denarni kapitalist, on se debeli od obrestij državnih obilgacij, v njegove denarnice se staka večji del poljedelskih in obrtniških dohodkov. Če se zavoljo orožne sile delajo državni dolgovi, je to prav po godu velikim kapitalistom, ki dajejo kredit. Čim večji in gostejši so ti dolgovi, tem bolje za kapitaliste. Ti ljudje ljubijo finančne ministre, ki razpisujejo državne zajme, oni povečujejo sedanji militarizem Evrope, kateri države sili v pogubne dolgove. Le jedna skrb jim moti spanje, to namreč, da bi utegnili navstati vojna, s katero je navadno združena borba proti državnim dolgovom, borba, ki se zove — redukcija vrednostnih papirjev. Zato kapitalističen list, kakor je Dunajski „N. Fr. Presse“ preganljivo toži, kadar vidi, da se kje pripravlja vojna. Glasila kapitalistov ne perhorresirajo vojne, ker se je bati je kot splošnje neizgode. Dokazujejo sicer gorje, ki spremlja vsako vojno. Dokazi so resnični,

a niso tisti, ki jim v resnici srce težijo. Poglavitno, zaradi česar se vojne bojijo, zamolčijo. Oni zamolčijo bankerot države, katerega se kot epiloga vojne najbolj bojijo. Državne obilgacije so za vojne v nevarnosti in zato kapitalistični listi neprestano s članki navdušujejo za sveti mir. Nič pa jim ni za to, če mir požira vsako leto milijone kapitala, ker ti milijoni v podobni obrestij romajo v denarnice finančnih skupin, katere so sestavljene od samih židov. Vojevitost Evrope, katera se tačas razodeva s silnimi armadami velikih držav ter z obsežnimi pripravami za vojno, je v tistej meri dobrota za kapitaliste, v kakejšej je poguba za poljedelce in obrtnike. Z jednim opravičenim, tako pa tudi z mogočnim glasom obsojuje sedanji oboroženi mir poljedeljski producent, obrtniški producent, plačevalec obrestij za državne dolgove plačevalec državnih dolgov, ki se delajo in množijo za oboroženje. Od te strani se je tudi začela širiti obupna misel, da bi vojna bila tisti pripomoček, ki bi države rešil prenapetih žrtev za vzdrževanje miru. In skoro je s starim letom vojevitost Evrope dosegla vrhunec stroškov, tako da bi bil čas stopiti v vojno akcijo ako bi si bilo od tega obetati, da potem ostanejo države razorožene do naravne, pravilne mere!

Na novega leta dan se je v Berlinu, v Parizu in v Pešti ob slovesnih prilikah od strani diplomatov izražalo upanje, da bode novo leto preteklo v miru, brez prelivanja krvi. Verjemi to, kdor hoče! Vprašanje mej Francijo in Nemčijo se ne more zmatrati za rešeno, naj je tudi minister Boulanger ubral v zadnjih svojih govorih mirnejše strune. Vprašanje Balkana je v istem stadij, v katerem je v starem letu moglo vzbujati evropsko diplomacijo, vzdrževati življensko moč vojne v bližnji bodočnosti. Novo leto je Evropo našlo v globokih mejnarodnih razprtijah in nobena fraza ne more prikriti prepada mej državami, prepada, ki je historično navstal in ki se mora historično poravnati. Jedno je gotovo, to, da narodno gospodarstva teško pričakuje rešitve mejnarodnih razprtij in napetostij. Izvenkapitalistični svet je namreč dobil prepričanje, da je laglje prenesti vojno, nego mir evropske vrste v sedanjej dobi. In to je dovolj!

Q.

Deželni zbor kranjski.

(VII. seja dne 30. decembra 1886.)

(Konec.)

Poslanec Stegnar pravi, da je vsa zadeva, v kolikor so se dotikali govorniki nasprotne stranke, res smešna. Baron Apfaltrern očital je slovenskim ljudskim učiteljem kranjskim, da zanemarjajo svojo dolžnost, očital torej nedelavnost, da so zanikrni, da otroci, došli iz ljudskih šol, ničesar ne znajo, ne pisati, ne brati, računati pa že celo ne, v drugih predmetih za praktično življenje pa nič. Dalje se slovenskim učiteljem tudi predbacival, da za nemški pouk ničesar ne store na jednorazrednicah. Torej cela tropa neopravičenih predbacivanj. Zakaj? no zato, ker je učiteljstvo slovensko. Pač je umestno vprašanje, pod katerim nadzorstvom se nahajajo slovenski učitelji. Ne pod nadzorstvom deželnega zbora kranjskega, pač pa pod nadzorstvom deželnega šolskega sveta indirektno, direktno pa pod nadzorstvom okrajnih šolskih nadzornikov, kateri so ostali večinoma isti, kakor pod prejšnjo dobo in kateri gospodje gledajo z vso pozornostjo le na to, da se nemščini na ljudskih šolah v Kranjski gotovo ne zapro urata. Zato pa ti gospodje tudi točno skrbje, da se gotovo prične poučevati nemščina v čveterorazrednicah, akoravno se to s pedagogičnimi načeli ne ujema, gotovo že v prvem razredu. Ozirati se je treba tudi na to, koliko predmetov ima ljudski učitelj na jednorazrednicah. Da pri tolikem številu ne preostaja dosti časa za pouk v nemškem jeziku, je pač razumno, da si slovenski učitelji za pouk v nemščini vestno skrbje, seveda le v tej meri, da se ne krati pouk v drugih predmetih. Iz meščanske šole na Krškem se nemški jezik nikakor neče iztirati. Osnova bi se uredila prav lahko tako, da ni na kvar nemščini, a mogoče bi bilo po pouku nekaterih predmetov v slovenščini dati učencem res tako podlago, da bi se v kratkem mogli priučiti nemščini. Po sedanjem učnem načrtu učé učitelji na meščanski šoli na pr. povestnico v nemškem jeziku, a učenci, kateri jezika ne razumejo nemale nikake koristi od tega pouka. Nič se ne bode grešilo proti ustanovi nemške meščanske šole, ako se tudi nekaj predmetov poučuje v slovenskem jeziku kajti tem

LISTEK.

Undina.

(Spisal André Theuriot; poslovenil Vinko.)

(Dalje)

II.

„Ves je še tisti,“ pravi, „kakor v šoli, resen, pošten, vrl in trdne volje, ki me navdaje s strahom. Jutri pride k meni na zajutrek in veselim se, da bodem delj časa mogel govoriti z njim.“

„In da mu boste za pomizek čitali svoj dnevnik,“ odgovori Antoinetta smeje se. Nekaj korakov stori naprej, potem pa se naglo obrne k Evonymu: „Zanimalo bi me, spoznati vašega puritanca, ali mi ga boste pripeljali?“

Evonyme naredi osupel obraz. „Kaj vam pride na misel! Jacques bi tako ponudbo uprav tako vsprejel, kakor uljudnost vašega očeta. On je divjak. Sicer pa bi vam on ne bil všeč, in vi njemu ne.“

„Zakaj bi mu jaz ne bila všeč?“

„Ker je vaš značaj njegovemu ravno nasproten.“

„Lepa hvala! S tem hočete reči, da sem abotna, lahkomiselna in površna.“

Evonyme se skuša s tem spraviti iz zadrege, da pravi, da se njegov prijatelj zelo ljudij boji in da beži posebno pred ženskim spolom. Vse to pa je še bolj vzbujalo Antoinettino radovednost. Hotela je na vsak način spoznati gozdarja ter še s porednim obrazom dostavila, da bi najrajša temu krepstnemu Grandissonu malo glavo zmešala. A zdaj je Evonyme postal nepotrpežljiv. Videč, da je preganjan iz zadnjih svojih utrd, dejal je naposled, da bode le čas trčila, češ, da ima Jacques v svojem rojstnem mestu že nevesto.

„Nevesto!“ vsklikne dekle zbadljivo. „Gotovo kakšno malomeščanko z rudečimi rokami, ki sadje kuha in v okviru veze. Izborna! zdaj je slika Jacquesa nepriljudnega dovršena! A vender, dragi mi prijatelj, bi ne potrebovala niti osem dnij, ako bi se mi ljubilo, da ga navzlic njegovej resnobi, učenosti in nevesti njegovej napravim tako zaljubljenega, da bode na vsa drevesa v gozdu obešal pesmi.“

Evonyme se neverjetno nasmeje. Antoinetta pa, razdražena po ugovarjanji, ne odneha od svoje misli ter pravi, da hoče poskusiti.

„Radoveden sem,“ veli Evonyme, „kako boste počeli, da napravite v sé zaljubljenega človeka, s katerim se nikjer ne boste sešli, in kateri vas bržkone tudi ne bode obiskal.“

„Kdo vé? Vi ga te dni pripeljete s sabo.“

„Bog me varuj tega!“

„Potem ga pa drugje dobim.“

„Bodemo videli! Vi me hočete izzivati!“

Antoinetta tresoč se umolkne in oči se jej zasvetijo. „Videla ga bodem jutri, če ne prej — stavite li z mano?“

„Staviti? kaj?“ pravi Evonyme ter se smeje tako glasno, da dekle postane še bolj nervozno vznepokojeno.

„Ako izgubite,“ odgovori, „daste mi tisti zvezek Musseta, kateri ste mi doslej zmirom izpodbijali. Tako! Vi me izzivate, bodemo že videli!“ In takoj na to ostavi teraso in osuplega Evonyma.

Drugi dan je Antoinetta nema in vzbunjena po hiši hodila sem ter tja in nikjer ni mogla obsesteti. Gospoda de Lisle, ki je bil jutraj že o prvem svitu odšel na trg Granceyski, pred nočjo neso pričakovali. Naglo je odzajutrekovala na oglu kuhinjske mize, zagnala na to servijeto od sebe ter dejala s priliznim glasom: „Celina, ako bi mi

načinom bi se utegnili šolarji tamošnji res naučiti nemškega jezika, in le to je nameraval ustanovnik. Ostane li meščanska šola na Krškem taka, kakor doslej, potem je, kar je bila, samo „Sprachschule“, a do višje omike učencev svojih nikdar dovela ne bode. Baron Apfaltrern je malo laskavo omenjal društva „Narodne šole“, katero obstoji že 16 let in katera ima le namen, podpirati narodno ljudsko šolstvo na Kranjskem s tem, da podpira revne učence ljudskih šol z najpotrebnejimi učili. Društvo „Narodna šola“ je zgolj blagotvorno društvo in se ne umešava ni najmanj v politiko. Pozneje se je za „Narodno šolo“ ustanovil i takozvani „Schulpfenigverein“, katero društvo je po svojih pravih trdilo, da mu je le mar za šolstvo, a šlo je pri tem društvu le za „Hetz“, kajti za tem društvom skrivali so se vse druge vrste nameni. (Dežman kliče: „Ist nicht wahr!“) Poslanec Stegnar okončuje, da kar se daje „Narodni šoli“ od strani dežele, to vrača „Narodna šola“ v obili meri nazaj. Govornik priporoča prošnjo društva „Narodne šole“. (Dobro! Dobro!)

Poslanec Kersnik pravi, da je pri zadnjem zasedanju deželne zbornice, ko je šlo za dovoljenje aktivnih doklad ljudskim učiteljem na jednorazrednicah omenil, da imajo učitelji tudi skrb cepiti in širiti mej narodom čitanje slovenske knjige. Danes je gospod Dežman z ozirom na njegov izrek povprašal, kako je s slovensko knjigo in kako slabo urejena da je. Ker se bode ta neutemeljena trditev gotovo v kratkem brala po vseh Dunajskih nemških časopisih Dežmanove stranke, zdi se govorniku potrebno opomniti, da ako se sodi slovensko šolstvo po množini naroda, prekosil ga je doslej le danski in švedski narod, torej stoji slovenski narod na jako lepem stališču. Kar je gospod Dežman trdil, da so se baje izključili iz tukajšnjega duhovskega zavoda nekateri časniki, se je to po mnenji govornika zgodilo zgolj iz političnih ozirov. Tem opazkam dodaje poslanec Kersnik le še to, da se vidi tudi danes, da duh Anastazija Zelenca, ki je trdil, da nese slovensko šolstvo v robci iz dvorane, doslej še ni izginil iz vrst nemških poslancev. (Klici! Istina! Dobro!)

Poročevalec profesor Šuklje pravi, da je poročevalec finančnega odseka v jako čudnem položaji pri današnji razpravi. Zagovarjati bi imel številke normalno šolskega zaklada, a dasi je debata trajala že tri ure, vendar nobeden govornikov ni številke, kakor so nastavljene v proračunu, omenil, niti govoril proti jedni ali drugi točki tega zaklada. Gospodje nemške strani zavlekli so pri tem proračunu v razgovor šolsko debato, narodno vprašanje in na posled politično debato. Gospodoma poslancema baron Apfaltrern-u in Dežman-u ni šlo za resne razloge, dasi bi bilo razgovarjati se le o takih. Baron Apfaltrern toži, da stroški za normalno-šolski zaklad rapidno rastejo, to je istina, dokaz pa, da je tudi finančni odsek to uvaževal, videti je najbolj iz poročila samega, v katerem se deželni šolski svet pozivlje, naj jako pozorno postopa pri ustanovitvi in razširjenji ljudskih šol. Spodtikal se je baron Apfaltrern nad ogromnimi troški za ljudsko šolstvo, vprašati je, kdo je tolike troške zakrivil. Narodna stranka gotovo ne, kjer se je ustanovila ali razširila kaka

ljudska šola, zgodilo se je to zmirom v zmislu državnega šolskega zakona z dne 24. maja 1869 in če se je ugovarjalo proti razširjenju, storila je to zmirom narodna stranka, ne somišljeniki barona Apfaltrerna. Baron Apfaltrern je tudi trdil, da se ljudske šole premalo ozirajo na potrebe kmetijskega stanu, istina je i profesor Šuklje pravi, da je tega mnenja, čudi se pa, da baron Apfaltrern, ko je bil vender ud državnega zbora in je še zdaj ud gosposke zbornice, ni nikdar tožil o tem na merodajnem mestu v državnem zboru, ko se je po dolgi razpravi izcimila pohlevna šolska novela 2. maja. Baron Apfaltrern rekel je tudi, da se boji znanstvenega proletarijata. Profesor Šuklje priznava, da je to res velika socialna rana, a na Kranjskem je doslej nemamo in pri nas se ni bati dijaku, dovršivšemu svoje študije, da ne bi dobil službe. V Ljubljansko semenišče morali so se, ker nedostaje domačih kandidatov, vsprejeti celo dijaki s Češkega. Pri upravnih strokah so za domače slovenske dijake še jako ugodne razmere in ni se jim bati za avancement. Isto velja za tehniške študije. Torej je vsa bojazen o prevetliem naraščaji inteligencije popolnem neopravičena. Baron Apfaltrern in Dežman sta potem tožila, da se premalo uči nemščine v ljudski šoli. To se vidi, koliko upliva politična strast na zdravo mišljenje. Čudijo se ti gospodje, da otroci slovenskih jednorazrednic nemški ne znajo. Kot pedagog mora se vsem srcem pritrjevati slavnemu pedagogu, ki uči: „Die Schriftsprache der Jugend erobern, das ist Hauptziel“. Tako misli tudi narodna stranka, ona hoče, da se mladina dobro priuči materinemu jeziku in da zna v njem logično misliti, to je glavni smoter ljudske šole. Sploh pa je vprašanje, je li nemščina vsem Slovincem res tolikanj potrebna, kedar gredo iz dežele. Govorniku pripovedoval je župan v Belokrajini, da se je 47 vaščanov iz jednega kraja izselilo v Ameriko. Prišli so do Kalifornije, ne da bi znali nemški ali angleški, dobro se jim godi in celo denarja pošiljajo domov. Popolnem neumestno je navajati v posnemanje v tej zadevi vzgled Poljakov ali Čehov. Narodna stranka dobro ve, da bi bilo neznanje nemškega jezika slovenskim rojakom, kateri hote dospeti v višjo socialno kategorijo na kvar, a narodna stranka je bila zmirom in bode zoper to, da bi se nemški jezik gojil na škodo maternemu slovenskemu jeziku. Poslanec Dežman je trdil, kako slabi so uspehi na srednjih šolah v nemškem jeziku, a profesor Šuklje javlja iz lastne skušnje, ko je bil na slovenskih paralelkah Ljubljanske gimnazije, da je bil z znanjem slovenskih dijakov glede nemščine prav zadovoljen, in prepričan je, da bodo dovršivši gimnazijo znali izvrstno nemški. Gospod Dežman debutuje za znanje in učenje nemščine vsako sesijo z drugo osebo. Najprvo je pritiral v zbornico kuharico, potem krošnarja, naposled danes celo korporala, rekši, da naši slovenski rojaki v avstrijski armadi ne bodo dospeli do nikake šarže. Profesor Šuklje konstatuje iz statističnih dat o zadnjem naboru, da se je branje in pisanje nemščine po vsej Avstriji najbolj na Kranjskem pomnožilo. Potem pravi, da ne odobrava ni kakega hujskanja, a vprašanje je le, kdo hujska. Tudi nemško časopisje ima v tej zadevi jako mnogo na rovaši. Ko bi Dežman čital nemško časopisje iz

severnega Češkega, kar ustrašiti bi se moral. Ker pa pozna Dežman pošteno avstrijsko mišljenje slovenske mladine in slovenskega časopisja, ne bi smel, če ima kaj poštenja v sebi, trditi takih stvari, kakor danes. (Dobro Dobro.)

Potem se preide v podrobno razpravo.

Glede znanih 600 gld. za pouk v drugem deželnem jeziku v proračun ustavljenih nasvetuje Dežman, da naj se predružači naslov in naj se deželnemu odboru tudi za to točko dovoli „revirement“.

Poročevalec profesor Šuklje preuredbi ugovarja, naznanjajoč, da se je nemškega pouka neobligatnega udeležilo 772 otrok, slovenskega pa 201 otrok. Da bi se pa dal deželnemu odboru revirement v tej zadevi, porabil bi lahko vseh 16.588 gld., kateri še preostajajo iz normalno-šolskega zaklada. Pri glasovanji se predlog Dežmana odkloni in odobre vse posamezne točke normalno-šolskega zaklada tudi v tretjem branji. Učiteljski udovi Heleni Čuk dovoli se po 100 gld. za tri leta in potem seja sklene.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. januarja.

Austrijska in ogerska vlada se nikakor ne moreta sporazumeti zastran carine na petrolej. Zaradi te stvari utegne to ali pa onostran Litve priti do ministerske krize. Ogerska vlada se je baje preverila, da drugače sporazumljenje ni mogoče, kakor če odstopi pl. Dunajevski. V ogerskih opozicijskih krogih pa mislijo, da pl. Dunajevski ne bode odstopil, ker krona odobrava njegovo politiko. V tem slučaju bi odstopilo ogersko ministerstvo.

Ogri bi jako radi Avstrijo zamotali v vojno z Rusijo. „Budapester Correspondenz“ priporoča vladi, da bi mesta, kjer se bodo bile bitve, hitro založila z živežem in strelivom. Delegaciji bodeta že pozneje to odobrili. Omenjeni list misli, da je avstrijska vojska popolnem sposobna za veliko vojno in tudi pozicije proti Rusiji so za Avstrijo jako ugodne. Mi se nadejamo, da madjarski šovinizem ne bode zmagal, ampak bodo odločilni krogi dobro preudarili, kako nevarna bi bila vojna z Rusijo. Zveza z Nemčijo bi nam nič ne koristila, ker se je slednja bolj približala Rusiji ter je v vednem strahu pred Francozi.

Vnanje države.

Bolgarska deputacija prišla je v Pariz. Danes jo bode vsprejel minister vnanjih zadev. Odposlanci mu bodo nekda razložili, zakaj da Bolgari ne morejo voliti kneza mingrelskega, in ga prosili, da bi Francija skušala pregovoriti Rusijo, da bi naznačila kacega drugega kandidata.

Bivši **bolgarski** knez Aleksander Battenbeški odpotoval bode za več mesecev v Egipt. Nekateri listi trdijo, da je nemški cesar sam izrekel željo, da Battenberžan za nekaj časa ostavi Evropo, kajti sicer se je bati, da ga Bolgari proglase kraljem in mir spravijo v resno nevarnost. Drugi časniki pa to oporekajo in trdijo, da pojde na jug zdraviti se. Vsekako njegov odhod ne bode brez političnega pomena, kajti pokazal bode, da je on sam obupal, da bi se mogel še kedaj vrniti v Bolgarijo. Nadejati se je, da se bodo potem tudi Bolgari streznili in sporazumeli z Rusijo. Sedaj je v Bolgariji mnogih uplivnih oseb mislilo, da bodo lahko pri prvi priložnosti proglasili nezavisnost Bolgarske proti volji Rusije. Tako se je izjavil nek veljaven pristaš sedanje bolgarske vlade proti dopisniku „Czasa“, da so Bolgari storili, kar je mo-

ti hotela biti prav dobra, obula bi svoje sedmimiljske čevlje ter šla z mano na sprehod v gozd.“

Celina ugovarja, da pojde dež in da ne stopi čez prag. Naposled pa se mora vendar ukloniti trmi razvajenega otroka ter se obleči. Antoinetta odhiti v svojo sobo, pripne si cvilihaste dokolenke, nadene si okrogel siv klobuček ter pride nazaj odeta v dobro stoječ suknjen plašček, v kojega žepe po kavalirski vtakne roki. Pet minut pozneje korakala je proti gozdom Val-Clavinskim ter Celino, ki je z ozirom na črne oblake še vedno ugovarjala, pripovedujoč najgroznejše povesti o vnetji pluć, zmagovito vlekla za sabo.

Vreme v istini ni bilo mikavno. Po noči je deževalo, pota so bila razmehčana in gozdi premočeni. Celina je težko vzdihovala, kadar koli jej je noga izpodrsnila na glinastih tleh ali se jej obleka zaplela v trnjev grm. Antoinetta je odgovarjala s smehom ter se šetala dalje, trgajoč tu mladiko bršljana, tam par travic.

„Sveća devica! ljubo dete, kakšne korake delaš!“ kliče Celina brez sape.

Da dovrše nesrečo, oblaki, do zdaj mirno visevši nad gozdovi, iznenada odpro zatvornice svoje ter izpušče ploho.

„Saj sem ti pravila“, stoka Celina; „obrniva se“.

„To nič ne dé“, meni Antoinetta. „Ustopiva se pod drevje, da naju bode listje čuvalo.“

Pogumno ostavi pešpot ter prodira globlje v gozd. Korakala je vedno naravnost, kakor, da izvaja že poprej narejeni načrt. Polurazvito perje ni nič branilo in dež je neoviran curjal na šetalki. Zdaj se gozd razjasni, čuje se petelinovo petje, in ko sta dospeli na rob gozda, ležala jima je pod nogami zelena dolina, in v sredi so se dvigali sivi zidovi in strehe pristavine.

„No, prav lepi sva“, pravi Celina, otresajoč mokra krila svoja. „Kaj bodeva pa zdaj?“

„To je jasno“, odvrne Antoinetta; tu doli je pristava Val-Clavinska. Idiva doli in prosiva Evonyma gostoljubja. On bode hitel ter butaro dračja vrgel na ogenj, da se posušiva.“

Celina glasno ugovarja. Evonyma je bil prejšnji večer povedal, da bode gozdar zajutrekoval pri njem. Kaj si bode ta gospod mislil, ako najednokrat prideta Antoinetta in Celina, zdelani, kakor dve ciganki?

„Gospod naj si misli kar hoče“, veli Antoinetta. Izgovorivši te besede precej uzlovoljena, odločno stopi iz gozda ter krene naravnost proti pri-

stavi, ne oziraje se na žito Evonymovo, ki je bilo še nepožeto. Celina stoka za njo. Antoinetta gre čez veliko dvorišče, ne zmeneč se za kokodakanje preplašene perutnine in za osupelo gledajočo najemnico. Potem pa se naglo, kakor bi ne hotela več premišljevat, obrne proti stanovanju Evonymovemu, v katero stopi s povzdigneno glavo, ter burno, a glasno bijočim srcem, na katero je stiskala svoj premočeni šopek.

Prijatelja sta pila kavo, ter kadeč sedela poleg na pol ugaslega ognja. Skozi odprto okno njima nasproti imela sta razgled na zelenečo dolinico in meglene gozde. Ugledavši Antoinetto, skoči Evonyma s svojega stola. Jacques se dvigne, odloži smodko ter z vznemirjenimi pogledi opazuje svojega prijatelja in došlo deklico.

„Kaj, vi ste?“ vsklikne naposled gospodar.

„Da, jaz sem!“ odgovori dekle z glasom, kateri je vznemirjenost nekaj dušila. „Dolžni ste mi nekaj Musseta, dragi moj Evonyme! Toda, zmotila sem vaju. Gospod, oprostite!“

Jacques se molče pokloni in črne njegove oči se radovedno upró v to čudno prikazen.

(Dalje prih.)

goče, a vse zastoni. Sedaj jim družega ne kaže, nego udati se Rusiji kar bi po njegovih mislih bila izdaja bolgarskega naroda, ali pa proglašiti popolno zjedinjenje in nezavisnost Bolgarov ter Aleksandra proglasiti kraljem. On sicer ne verjame, da bi se Aleksander Battenberški takoj vrnil v Bolgarijo in postavil se na čelo vojske, toda ustvarili bodo Bolgari nekaj, kar se ne bode dalo uničiti, ustvarili bodo pravice bodočega kralja. Ker bi bilo proglašenje Bolgarije kraljestvom proti Berolinski pogodbi, bi kaj takega velevalisti ne privolile, ampak bodo še za časa Bolgarom izbile take muhe iz glave.

Ruski minister vnanih zadev obrnil se je do velevalisti, da bi delale na to, da kmalu Bolgari dobé novega kneza. Povod temu je, da se je poslednje dni mnogo govorilo, da se morda Aleksander Battenberški vrne v Sofijo. Rusija želi, da bode kmalu voljen nov knez, kajti potem Battenberžanovi pristasi ne bodo s kakim neumnim činom več mogli spraviti miru v nevarnost.

Srbski radikalci neso bili nikdar tako prijazni Rusiji, kakor Rističeva strauka. Sedaj, ko so v manjšini, so se sicer mnogokrat laskali Rusiji, nadejajoč se, da jim bode pomagala na krmilo. Ker pa Rusija takoj ni mogla s svojim uplivom odstraniti Garašanina, se nekaj radikalcev zopet bolj oddaljuje od Rusije. Tako piše „Beogradski Dnevnik“, da bodo balkanski narodi podpirali Avstrijo v boji proti Rusiji, ker se je slednja zvezala z Nemčijo. Rusijo utegne v tem slučaju zadeti osoda Poljske. Najbrž pa do vojne mej Avstrijo in Rusijo ne bode prišlo in Srbi ne bodo imeli prilike bojevati se proti Rusom. Da bi pa Rusija razpala vsled vojne z Avstrijo, pa še noben Madjar ne misli, take misli morejo imeti le v Belem gradu.

Povodom proglašenja polnoletnosti **grškega** prestolonaslednika, so Grki na Kreti prirejali slavnosti, pri katerih so se govorniki izražali za zjedinjenje z Grško. Tarih slavnostij so se udeleževali tudi grški konzuli. Turška vlada se je zaradi tega pritožila v Atenah in zahtevala, da se odpokličejo dotični konzuli. Grška vlada še ni odgovorila, a misli se, da bode ustregla turške želji.

Častnike in vojake **angleške** gardne brigade so preiskali, če so sposobni za službo. Pomorskim rezervistom se je ukazalo, da morajo biti pripravljeni, ako jih skličejo. Poveljniki vojnih pristanišč so naznanili, da je 3000 mož na štirih oklopnih pripravljenih, da se takoj lahko odpeljejo.

Danska spodnja zbornica je razpuščena, ker ni hotela toliko privoliti za vojsko in utrjevanja, kolikor je zahtevala vlada. Nove volitve bodo 28. t. m.

Dopisi.

Iz Gorice 9. januarja. (Volitev v Čitalnici. — Pesmi Jos. Pagliaruzzi-ja. — Nesreča. — Pro Patria.) V dan sv. treh kraljev ob 7. uri zvečer zbralo se je v prostorih Goriske Čitalnice nad 30 rodoljubov z namenom, da bi volili nov odbor. Pri zboru zapazili smo najodličnejše in za naše društvo najvnetejše rodoljube, kar svedoči, da se v obče ne odobruje postopanje nekaterih gospodov, ki so zadnjič za hrbtno rogovilili ter po naklubi motili volitev v odbor. Ta dan bila je volitev soglasna in sicer so se strinjali z volitvijo tudi taki, ki so zadnjič nasprotno glasovali, kar jasno kaže, da so bili zapeljani in neso vedeli, kaj za grmom tiči. Voljen je bil po listkih skoro jednoglasno g. dr. Josip vitez Tonkli predsednikom, g. J. Pirjevic pa denarničarjem, in če pa so voljeni z malimi spremembami vsi prejšnji odborniki, zaradi tega imamo opravičeno upanje, da bode letos Čitalnica še živahnejše delala v korist društvu in narodni stvari nego v minolemu letu. Sicer pa so se duhovi že pomirili in to je prav, kajti letos praznovala bode Čitalnica petindvajsetletnico svojega obstanka, in ako hočemo to praznovanje slovesno in sijajno izvršiti, treba je sloge in združenih močij.

V zapuščini našega odličnega, prerano umrlega rojaka Josipa Pagliaruzzi-ja našlo se je mnogo obdelanega in neobdelanega gradiva, mnogo načrtov itd. Svak ranjkega Krilan-a — Pagliaruzzi nosil je to pesniško ime — deželni nadzornik Anton vitez Klodič pripravil je s pomočjo še drugih merodajnih činiteljev Pagliaruzzi-jeve rokopise za tisek, tako, da izidejo še letos v treh snopičih v Hilarijanski tiskarni. Slovenci bodo izvestno g. vitez Klodiču za to hvaležni.

Vedno in vedno ponavlja se starišem stara pesen, ne dajte otrokom orožja v roke. Pri vsem tem se še vedno premalo pazi v tej zadevi. V bližnjem Dornberg-u bila sta doma sama na Božič dva fantiča, jeden 8, drugi 4 leta star, ter sta začela igrati z očetovo puško. Stareji drži puško ob kopitu, mlajši pa na konci cevi, petelin se sproži in razmesari mlajšega otroka tako neusmiljeno, da je kmalu dušo izdihnil. Tedaj zopet in zopet: rodite-lji pozor!

V četrtek v dan sv. treh kraljev priredila je podružnica italijanskega društva „Pro Patria“ koncert, ki je bil po laških poročilih prav dobro obiskan. Glasilo radikalno-italijanske in Ritterjeve stranke je z uspehom jako zadovoljno, vendar je nekoliko v zadregi, ker je šlo isti dan nemško dramatično društvo, ki daje sedaj že nekaj časa nemške predstave v tukajšnjem gledališču, v Kormin in tam svojo srečo poskusilo. Laški list je bil tudi zaradi dopisa iz Kormina konfiskovan, dopis, ki gotovo ni Nemcev božal. Vidi se, da ima označeno glasilo težek posel, namreč služiti dvema gospodoma, vidi se tudi, da vez, ki te nasprotno elemente skupaj drži, ni vedno dovolj močna in je že večkrat bila nevarnost velika, da poči. Ta vez je sovraštvo do Slovencev, ki potrebuje vedno novega netila od drugod, da se ne pretrga.

Domače stvari.

— (Dnevni red X. seje deželnega zbora kranjskega) v Ljubljani dne 12. januarja 1887 ob 10. uri dopoldne. Branje zapisnika IX. deželnozborske seje dne 8. januarja 1887. Naznanila deželnozborskega predsedstva. Deželnega odbora poročilo, s katerim se predlaga načrt zakona o upeljavi samostojne deželne naklade od porabljenih žganih opojnih pijač. Poročilo deželnega odbora glede določitve deželne naklade od porabljenih žganih opojnih pijač. Poročilo deželnega odbora o prošnjah okrajno-cestnega odbora ribniškega zaradi podpore za plačevanje štirih cestarjev, — potem glede tega, da se cestni odbor odveže dolžnosti, donášati k stroškom vzdržavanja Turjaške ceste in glede opustitve mitnine v Podklanci. Upravnega odseka ustno poročilo o vladni predlogi z načrtom zakona ob vnanjem zaznamenovanji v varstvo deželne kulture postavljenih in zapriseženih čuvalnih organov Gospodarskega odseka poročilo o različnih peticijah za varstvo vinoreje posebno na Dolenjskem proti trtni uši. Ustno poročilo finančnega odseka o dovršeni gradnji Kopačniške ceste. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji obrtne nadaljevalne šole v Ljubljani za podporo; o prošnji okrajno-cestnega odbora krškega za podporo za vzdrževanje okrajne ceste od Krškega do Broda; o prošnji občinskega zastopa v Loškempotoku za uvrstitev ondotne okrajne ceste mej deželne ceste oziroma za podporo; o prošnji Vincenčevega društva v Ljubljani za podporo za dozidanje „Marijaniškega“ poslopja o prošnji Alfonza Pavlina, varuha botaničnega vrta v Ljubljani, za zboljšanje dotacije, o prošnji bivšega učitelja Ivana Lenarčiča za pokojnino. Ustno poročilo gospodarskega odseka o prošnji mestne občine Črnomeljске za uvrstitev ceste Ljubljana-Krka-Žužemperk-Črnomelj-Črnomelj mej deželne ceste, o prošnji županstva v Šmarji za uvrstitev okrajne ceste od Pijavegorice do Škofeljice in od Turjaka do Pijavegorice mej deželne ceste. Ustno poročilo gospodarskega odseka o prošnji županstva v Grosupljem in Slivnici za uvrstitev okrajne ceste od Velikega Mlačevega do Grosuplja in od Krke do Velikega Mlačevega mej deželne ceste, o prošnji posestnikov občine Ravno, okraja krškega, za popravilo skoz to občino držeče okrajne ceste oziroma za podporo, o prošnji županstva občine Famlje, Gornje Vreme in Britof za premestitev mitnice na Reški cesti, o prošnji Ribniških in Velikolaških prebivalcev za uravnavo požiralnikov v Loškopotoški dolini, v Ponikvah in v Strugah. Ustno poročilo odseka za letno poročilo o deželnem odboru letnem poročilu.

— (Dnevni red javni seji Ljubljanskega mestnega odbora) v torek 11. dan januarja 1887. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanila prvosedstva. II. Finančnega odseka poročilo o mestnih proračunih za 1887. leto. Potem tajna seja.

— (Imenovanje.) Gosp. Fran Kolenc, okrajni komisar v Celji, imenovan je vladnim tajnikom na Koroškem.

— (Z Dunaja) se nam piše: Dne 8. t. m. bil je naš rojak g. Franjo Dular na tukajšnjem c. kr. živinozdravniškem zavodu diplomovan za živinozdravnika.

— (Slovensko gledališče.) Z zadoščenjem in z veseljem opazuje vsak rodoljub, kako v zadnji čas napreduje naše „dramatično društvo“, kako točno in marljivo vrši svojo nalogo in kako se na slovenskem odru vse obrača na bolje. Prej smo mnogokrat s samozatajevanjem hvalili naše diletante, da bi jim ne kvarili toli potrebne dobre volje, dobro vedoč, da je njih delovanje težavno, požrtvovalno,

a da mu nedostaje mnogokrat niti pičle nagrade, sedaj pa hvalimo brez pridržka. Sedaj je z nami vred jednako zadovoljno tudi občinstvo, kar priča pri vsaki predstavi razprodana hiša. Slovenske predstave so že sedaj take, kakeršne so bile pred kakimi 13. leti, izvestno pa bodo še boljše, za to bode skrbel izborni režiser g. Borštnik in njegovi vrli sodrudniki. Kar se tiče včerajšnje predstave, zabeleževati nam je pred vsem, da je bilo gledališče v vseh prostorih jako lepo napolnjeno. Razen rodoljubov Ljubljanskih bilo jih je tudi mnogo z dežele, samo Kamnik poslal je na 6 vozéh 24 dam in gospodov. Uzrok temu zanimanju bil je ta, da se je prvokrat na slovenskem odru predstavljala slavnega Gogola svetovno slavna komedija „Revizor“. Ta komedija, vsaj po imenu in površno tudi po vsebini znana vsakemu izobraženemu Slovanu, napravila je svoje dni v Rusiji veliko senzacijo, izvalila celo mogočnemu samodržcu caru Nikolaju glasen smeh in imela mnogo upliva na socialne in političke razmere. Danes je „Revizor“ že blizu 50 let star, danes ni več zrcalo sedanjega ruskega življenja, ipak je zgodovinsko znamenit in pristen dokaz Gogolovega satiričnega dramatičnega talenta in ker so njegovi značaji strogo po naravi risani, napravlja še vedno jako dober utis, seveda si mora poslušalec misliti, da je vse to bilo sicer pred 50 leti, a da bi se jednaka fotografija človeške družbe tudi dan danes še kje drugje dobila, samo da bi se smela spraviti na oder. Igralo se je včeraj jako dobro in dasi zahteva „Revizor“ nad 30 oseb, so vendar vsi posamični igralci dobro sodelovali brez znatne hibe, kar je za „dramatičnega društva“ skromne sile zares veliko. Glavno ulogo Ivaná Aleksandroviča Hlestakova prevzel je bil g. Borštnik in to je jako veliko k skupnemu uspehu pomagalo, kajti predstavljal je 23 letnega, lahkomiselnega Peterburžana tako izborno, da je to gotovo izmed njegovih najboljših ulog. Gosp. Kocelj je mestnega glavarja Antona Antonoviča prav dobro pogodil, isto velja o šolskem nadzorniku Luki Hlopovu (g. Slavko), o Lápkinu-Tapkinu (g. Danilo), o poštarji Špekinu (g. Šršen) in drugih. Izmed ženskega osebja imeli sta glavni ulogi gosp. Zvonarjeva in Mat. Nigrinova, prva kot Ana Andrejevna, druga kot njena hči, ter obe svoji ulogi jako vrlo dovršili. Drugi igralci in igralki storili so vsi svojo dolžnost, igralo se je gladko in brzo, in tudi skupina koncem komedije, ko se zazna, da je došel pravi „revizor“ se je popolnem posrečila. Prav hvaležni smo dramatičnemu društvu, da je spravilo „Revizorja“ na oder, hvaležni pa tudi g. Ivanu Veselu, ki ga je tako vrlo na slovenski jezik prevel.

— (Zabavni večeri) pisateljskega podpornega društva postali so živahni. Zadnjo soboto zbralo se je spet do 40 društvenikov in gostov, mej slednjimi opazili smo več poslancev. Predsedoval in jako spretno vodil je obravnave g. župan Grasselli, g. prof. K. Pirc pa je jako zanimivo popisoval svojo vožnjo iz Bremena v Novi York. — Zaradi plesne vaje v soboto bode prihodnji zabavni večer v četrtek 13. t. m. o navadni uri.

— (Kegljaška zaveza „Eдинost“) priredi na korist „Narodnemu domu“ dne 5. februarja t. l. plesno veselico v zgornjih prostorih Ljubljanske Čitalnice s sodelovanjem vojaške godbe. Gotovo je še vsem v živem spominu plesna veselica, katero so priredili naši vrli kegljači v preteklem letu in katera je bila izmed najživahnejših veselic v lanskem predpustu. Nadejamo se, ker je že sedaj splošno zanimanje, da bode letos ta veselica še bolj obiskana, saj je čisti dohodek namenjen tako zelo in težko pričakovani zgradbi „Narodnega doma“.

— (Jezuiti) se pogajajo, kakor piše „Tagespost“, za komendo nemškega reda v Ljubljani in se bode kupčija kmalu sklenila. S tem bi prišla nemška cerkev, poslopje v „Križankih“ in famozni spomenik Anastazija Zelenca jezuitom v last.

— (Tovarno Tschinkelno) v Ljubljani, posestva na Grosupljem in v okolici ljubljanske kupil je dr. Grätz iz Gradca za 115.000 gld., kateri znesek se izplača do konca maja t. l. Ta prodaja je le razmeroma ugodna, kajti kranjska eskomptna banka je bila za precej višjo vsoto uknjižena na rečenih zemljiščih. Vender je po tej prodaji gotovo, da uložniki ne bodo izgubili svojih ulog, marveč dobili tudi vse obresti. Tudi delničarji bodo nekoliko dobili nazaj, a veliko ne. Tschinkelnova tovarna v Ljubljani bila je mej vsemi Tschinkelnovimi podjetji vedno v prvi vrsti aktivna in nje dohodki pokrivali so deloma nedostatke pri

tovarnah v Schönfeldu in Lovosicah. Kakor se čuje, utegne kateri Tschinkelnovih deležnikov zopet dobiti Ljubljansko tovarno v posest, konkurs vsaj bil jim je zelo ugoden.

— (Za okrajni zastop šentlenartski) bile so pretekli petek volitve izmed veleposestnikov. Izvoljeni so narodno-konservativni kandidati. Izvestno bode ta izid dobro uplival na kmetske občine.

— (Za „Slovensko podporno društvo na Dunaji“) darovali so do sedaj še sledeči: g. dr. Ivan Tavčar 20 gld.; g. Franjo Souvan 5 gld.; g. Ferdo Souvan 5 gld.; g. Hugo Turk 5 gld.; g. Vaso Petričič 3 gld.; g. Jos. Kušar 3 gld.; gospa Marija Bleiweis pl. Trsteniška 2 gld.; gospa Marija Goestl 1 gld.; gospa Magdalena Pleiweis 1 gld. in gđc. Katarina Ostaneč 1 gld.

— (Na mesečni semenj) dne 8. t. m. prignalo se je 1010 glav živine in sicer: 93 konj, 602 vola, 265 krav in 50 telet. Poleg teh pa še 150 prašičev. Najživahnejša kupčija bila je z vola, katerih se je veliko prodalo v Trst, pa tudi domači mesarji so veliko nakupili.

— (Hranilno in posojilno društvo na Ptui) imelo je meseca decembra 10.860 gld. 42 kr. dohodkov, 12.835 gld. 91 kr. izdatkov, torej prometa 23.696 gld. 33 kr.

— (Razpisano) je mesto kancelista pri okrajni sodnji v Ilirski Bistrici. Prošnje do 10. februarja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sofija 19. januarja. Cankov včeraj odpoval v Carigrad.

Pariz 10. januarja. „Journal des Debats“ dokazuje, da je narod bolgarski rušil formelne zaveze, ker se brani plačati sultanu danj, ker še vzdržuje podunavske trdnjave in ker je priklopilviši si Rumelijo, raztrgal Bero-linsko pogodbo. Bolgarska vlada in puntarski Bolgari nemajo nikake sposobnosti, da bi sami odločevali svojo usodo. Rusija ima pravico, da je nekak varuh nad Bolgarsko, Turčija pa pravico posredovati. Ker sta Rusija in Turčija soglasni, ne more se umeti, s kako pravico druge države podpirajo v Sofiji po diktatorjih in vročeglavcih ustanovljeno vlado.

„LJUBLJANSKI ZVON.“

Gld. 4.60. (933—13)

Gld. 2.30. — Gld. 1.15.

Tržne cene v Ljubljani

dne 8. januarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6.99	Špeh povenjen, kgr.	— 66
Rež,	4.87	Surovo maslo,	— 90
Ječmen,	4.06	Jajce, jedno,	— 25
Oves,	2.92	Mleko, liter,	— 8
Ajda,	3.90	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso,	4.87	Telečje,	— 54
Koruz,	4.87	Svinjsko,	— 56
Krompir,	3	Kostrunovo,	— 30
Leča,	11	Pišanec,	— 45
Grah,	8	Golob,	— 20
Fižol,	10	Seno, 100 kilo,	— 3
Maslo,	1	Slama,	— 2.85
Mast,	— 64	Drva trda, 4 metr.	6.60
Speh frišen,	— 60	Drva mehka,	4.15

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
8. jan.	7. zjutraj	725-71 mm.	— 7.6° C	brevz.	megla.	3.9 mm.
	2. pop.	727-08 mm.	— 3.0° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	729-18 mm.	— 7.4° C	brevz.	megla.	sneža.
9. jan.	7. zjutraj	728-71 mm.	— 5.4° C	brevz.	snež.	4.00 mm.
	2. pop.	727-90 mm.	— 4.4° C	brevz.	obl.	
	9. zvečer	729-12 mm.	— 3.6° C	brevz.	obl.	sneža.

Srednja temperatura — 7.7° in — 3.1°, za 5.1° in 0.5° pod normalom.

Dunajska borza

dne 10. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 50 kr.
Srebrna renta	83 „ 50 „

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Zlata renta	113 gld. 30 kr.
5% marena renta	101 „ 20 „
Akcije narodne banke	276 „ „
Kreditne akcije	291 „ 30 „
London	126 „ 45 „
Srebro.	— „ „
Napol.	9 „ 97 1/2 „
C. kr. cekini	5 „ 93 „
Nemške marke	41 „ 90 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 131 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 168 „
Ogerska zlata renta 4%	103 „ 25 „
Ogerska papirna renta 5%	93 „ 25 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 „ 50 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 118 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124 „ 25 „
Prior. oblig. Elzabetine zapad. železnice	— „ „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 „ „
Kreditne srečke	100 „ 176 „
Rudolfove srečke	10 „ 19 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 112 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	211 „ 75 „

Zahvala.

Za mnoge res gniljive dokaze blagega sočutja mej boleznijo in pri smrti naše srčno ljubljene nepozabljive soproge, oziroma matere, gospe

HELENE MICULINIĆ, ROJENE OBREZA,
žene gostilničarja in mestjana,

izrekamo vsem, v prvi vrsti prečastiti duhovščini, katoliškemu društvu, dariteljem toliko prekrasnih vencev, gospodom gostilničarjem za častno spremstvo ranjke, kot nosilec bamek gospoda barona Horsta. Ta pevskemu društvu „Slavec“ za gniljivo petje, in vsem, kateri so blago ranjko v tako izredno velikem številu spremili k zadnjemu počitku, našo najpripronejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 9. januarja 1887.

(17)

Žalujejo ostali.

Poslano.

Vojno zavarovanje pri „JANUS“-u.

Kakor že poročano, izdala je vzajemna zavarovalnica za življenje „Janus“ na Dunaji nova pravila za vojno zavarovanje na podlagi izvršnih vojnostatističnih podatkov bivšega ministra deželne brambe gospoda barona Horsta. Ta pravila pripuščajo, da se zavarovanje za slučaj smrti raztegne tudi na vojno nevarnost in so stopila v veljavo 1. januarja 1887. Najbistvenejše določbe teh pravil so sledeče: Vojna zavarovanja vsprejemala se bodo za že sklenena in za nova zavarovanja navadno za dobo 6 let (doba vojne verjetnosti) proti doplačilu premije, pri čemer se bodo zavarovanci po nevarnosti, ki jih zadevajo, razdelili v tri razrede in plačevali na leto 6 oziroma 4 1/2, in 3 pro mile proti vojni nevarnosti zavarovane vsote, Poleg tega morajo zavarovanci še plačati 1/3 pro mile proti vojni nevarnosti zavarovane vsote pristojbine od police. Če pri izdaji pravil obstoječa zavarovanja morejo se raztegniti za vojno nevarnost samo do uštevši 31. marca 1887, pri novih zavarovanjih se bode pa zavarovalo proti vojni nevarnosti le v mirnih časih. Sexen-nium velja za vse vojne avstro-ogerske države v teh 6 letih, za katere je skleneno zavarovanje. Zavarovalnica bode vsprejemala zavarovanja za slučaj smrti združena z zavarovanjem za vojno nevarnost tudi tedaj, če se je že zankazala mobilizacija vojske avstro-ogerske monarhije, pa se še vojna ni napovedala in sovražnosti neso začele, toda v tem slučaju le, če se bode odplačali dodatki h kapitalistični vojni premiji v visokosti 5, oziroma 3 1/4 in 2 1/2 odstotka proti vojni nevarnosti zavarovane vsote, ki se morejo ravno tako kakor premije dotičnega normalnega zavarovanja za jedno leto naprej plačati. Ko se je vojna napovedala, se zavarovanja proti vojni nevarnosti ne bode več vsprejemala.

Pravila za vojno zavarovanje z nevarnostno skalo razpošiljajo se od 1. januarja 1887. zastoj. (3—3)

Poddružnica „Janus“-a v Ljubljani.

Gospodske ulice št. 14.

Prostovoljna razprodaja

premičnega blaga, to je: vozovi, konji z opravo, voli, krave itd. bode zaradi preselitve iz Dola v Ljubljano dne 13. t. m., to je prihodnji četrtek zjutraj ob 9. uri; zaupanja vrednim dovolilo se bode tudi plačevanje na obroke po dogovoru.

K tej razprodaji, ki bode v Dolji pri Borovnici, uljudno vabi ter se za obilo udeležbo priporoča

(12—3)

Janez Borštnik.

„NARODNA TISKARNA“

prilpota po nižki ceni

v izidnice

v elegantnej obliki.

Izučena orglarica,
muzikalno izobražena, ki je bila že več let v tej službi na deželi, išče tako mesto. — Natančneje pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(14—2)

600 hektolitara

djelom bjela, djelom crna iz-vrstna vina od godine 1886 nudja vla-stelinstvo Hruškovrh, pošta Krasic, željezniška postaja Jaska, — uz povoljne cijene.

(13—2)

Gjuro Burgstaller.

Priznano nepokvarjene, izvrstne

VOŠČENE sveče

izdelujejo (925—5)

P. & R. Seemann v Ljubljani.

Kri čistilne kroglice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanji člo-veškega telesa, glavobolu, navalu krvi, otrpnenih uih, skuženem žolcel, po-manjkanji sluzi do jedi, jetrnih in ob-stalnih boleznih, in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna škatlja samo 21 kr., jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoj se s pošto ne raz-pošilja. — Prodaja (748—9)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

CACAO

in

ČOKOLADA

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno znamko in firmo. (856—30)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih de-licates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,
c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (pog. juž. kolodvora).

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo: Dunaj, Giselastrasse št. 1, i Pešta, Franz-Josefsplatz

Filijala za Ogersko: št. 5 in 6, v hiši društva.

v hiši društva.

Društvena aktiva . . . . . frank. 91,064,543.54

Letni dohodki na premijah in obrestih dne 30. junija 1884 . . . . . 17,266,068.77

Izplačane zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka dru-štva (1848) več kot . . . . . 164,776,000.—

V sledečnj dvanajstmesecnej poslovalnej perijodi vložilo se je pri društvu za . . . . . 66,393,200.—

ponudb. vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženih ponudbah več kot . . . . . 1,391,163,329.—

Prospekte in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje pri Guido Zeschkotu. (378—9)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.